

[1, с. 77].

Отже, оптичні ілюзії – це неправильне або викривлене сприйняття величини, форми і віддаленості предметів. Природа ілюзій визначається не тільки суб'єктивними причинами, такими як установка, спрямованість, емоційне ставлення, але і фізичними факторами і явищами: освітленість, положення в просторі та ін

Список використаних джерел:

1. Луізов А. В. Цвет и свет / Луізов А. В. – Санкт-Петербург: Энергоатомиздат, 1989. – 256.
2. Карпуніна Н. М. Неожиданая математика / Н. М. Карпуніна. – Москва, 1986. – 346 с.
3. Рутерсвард О. Невозможные фигуры / О. Рутерсвард. – Москва: Стройиздат, 1990. – 128 с.

Анна Поліщук

Науковий керівник: к. п. н., доц. Балдинюк О. Д.

**ПРОБЛЕМИ МОЛОДІЖНОГО БЕЗРОБІТТЯ В СУЧАСНІЙ
УКРАЇНІ**

На початку третього тисячоліття однією з основних залишається проблема безробіття. Вона є наслідком неконкурентної спроможності територій і в першу чергу неспроможності робочої сили конкурувати на ринку праці. Безробітна молодь – це особлива соціальна група, яка в певний час не має такої цінності, як робота, пов'язаного з нею престижу, матеріального добробуту та загального визнання. Це відчутно впливає на загальну мотивацію поведінки молодих людей, мотиви вибору й опанування професії або перенавчання.

Значну частину безробітної молоді становить контингент молодих людей – випускників професійно-технічних і вищих навчальних закладів, які здобули професію і вперше виходять на ринок праці. На думку фахівців, тенденція до зростання на ринку праці кількості освіченої молоді поглиблюватиметься і в найближчій перспективі. Такий стан речей, крім загальновідомих причин, можна пояснити ще й недосконалістю старої системи підготовки робочих кадрів і молодих спеціалістів, яка раніше не була орієнтована на вимоги ринку праці та продовжує своє інерційне існування й нині. Ось чому багато молодих спеціалістів після закінчення навчальних закладів не знаходять відповідного попиту на отриману спеціальність або не мають можливості задовольнити свої вимоги щодо рівня оплати праці. Це сприяє, у свою чергу, залученню молодих людей, які є найбільш економічно активною частиною населення, до таких форм діяльності, де дохід цілком залежить від особистої активності та підприємницького таланту. Цей контингент молодих фахівців становить потенційний резерв для здійснення ринкових реформ і є своєрідною

школою в організації бізнесу [3].

Проблеми молоді на ринку праці обумовлені певними особливостями соціального стану і трудової поведінки, а саме: досить високим освітнім рівнем; наявністю професії або кваліфікації; низькою адаптованістю та вразливістю щодо навколишнього економічного та соціального середовища.

Незважаючи на наявність великої кількості пропозицій, висновків і узагальнень, висловлених у спеціальній літературі, поки що немає або недостатньо опрацьовані основні шляхи подолання молодіжного безробіття в сучасних умовах соціально-економічного розвитку держави. В Україні молодіжне безробіття вважають одним із найактуальніших питань соціально-економічної політики держави, оскільки молодіжні проблеми суттєво впливають на майбутнє економіки та державне становлення України [1]. Матеріали спеціальних досліджень свідчать про те, що молодь має досить значні переваги порівняно з іншими віковими категоріями працездатного населення. У молодих людей найбільш тривалий період майбутньої працездатності, кращі показники фізичного здоров'я та витривалості, порівняно високий загальноосвітній рівень, найбільша професійна та міграційна мобільність та ін. Водночас, молоді люди більше за інші вікові групи страждають через відсутність роботи. Незважаючи на те, що державними органами розроблено та впроваджується ціла низка заходів щодо реалізації молодіжної політики на політичному, соціальному, економічному, законодавчому й організаційному рівнях, проблеми молоді у сфері освіти, професійної підготовки, зайнятості, охорони здоров'я та соціальних питань у повному обсязі не вирішено.

Труднощі щодо працевлаштування спонукають молодь займатися нерегламентованою, а то й тіньовою діяльністю [4]. Така діяльність серед молодого покоління призводить до певних негативних наслідків, які можна виокремити за напрямками:

- економічні – знецінення робочої сили, вивезення за кордон національних ресурсів, зменшення надходжень до бюджету тощо;
- соціальні – посилення незахищеності молоді на ринку праці, зростання соціальної напруженості;
- психологічні – втрата мотивації до праці, зміна структури ціннісних орієнтацій, що призводить до зниження формування престижності легальної зайнятості;
- правові – підвищення рівня криміногенності суспільства, зростання злочинності тощо.

В умовах, коли молодь намагається зосередитися на матеріальному становищі, морально-етичні мотиви відступають на задній план. Рівень доходів істотно впливає на самооцінку молоді з її можливостями та реаліями ринкового становища. Для значної частини молоді домінантним мотивом трудової діяльності є задоволення насущних базових потреб, робота не розглядається в контексті задоволення духовних чи соціальних потреб.

Серед громадян у віці 15–70 років, які шукають основну або додаткову роботу, кожен третій є молодією особою у віці 15–28 років. Основними мотивами, що спонукають молодь змінити роботу або знайти додатковий заробіток, є:

- низький рівень оплати праці;
- кар'єрне зростання;
- незадоволеність умовами праці;
- майбутнє звільнення або закінчення строку контракту;
- невиплата заробітної плати;
- невідповідність роботи отриманій кваліфікації;
- інші особисті причини [4].

Вирішити проблему безробіття можна залученням безробітних до підприємницької діяльності. Особливої уваги з боку держави потребують інваліди, жінки, які мають дітей віком до 6 років, батьки багатодітних сімей. Тому приватним підприємцям, які мають таких працівників, необхідно надати пільги з оподаткування цих громадян. Варто створювати такі умови, завдяки яким молодь була б зацікавлена в регламентованих видах діяльності, сприяти відродженню ціннісних орієнтацій до праці, які є основними засобами досягнення різноманітних цілей і, отже, виконують функцію регулятора соціальної поведінки особи. Суспільне значення праці будуть визначати юридичні, економічні та суспільні зв'язки між трьома суб'єктами: працівник, роботодавець і держава. Відповідно до цього важливим стає зв'язок між органами й організаціями: держави, роботодавців, працівників.

Вирішенням проблем молодих спеціалістів повинні разом займатися ВНЗ і держава: надавати певні пільги підприємствам, де працюють ці спеціалісти, кожен ВНЗ повинен рекламувати своїх випускників. Необхідно також сприяти самозайнятості населення, залучати населення до підприємницької діяльності, видавати патенти, які б давали право громадянам надавати різні послуги. Найголовнішою рушійною силою у здійсненні запропонованих заходів буде проведення пенсійної реформи.

Список використаних джерел:

1. Амоша О. Тенденції та основні напрями розвитку соціально трудових відносин в Україні / О. Амоша, О. Новикова // Вісник Тернопільської академії народного господарства. – 2001. – № 18. – С. 22–27.
2. Борецкая Н. Зарубежный опыт совершенствования рынка труда и социальной защиты населения // Экономика Украины. – 2000. – № 10. – С. 79–81.
3. Лісогор Л. Міжнародні стандарти в статистиці ринку праці України // Вісник Тернопільської академії народного господарства. – 2001. – № 10. – С. 167–171.
4. Васильченко В. С. Державне регулювання зайнятості: Навч. посіб. – К. : КНЕУ, 2003. – 252 с.
5. Електронний ресурс: <http://www.stattionline.org.ua/pravo/62/8501-problemi-molodizhnogo-bezrobittya-v-suchasnij-ukra>